

Varers Art og Bessaffenhed, og til dette føies der, naar Oplæget er bestemt til at være langvarigere, et andet Document, der angiver Varernes Vægt (weight-note). Da Tilbagelevering af de udfærdigede Documenter er ufravigelig Betingelse for Varernes Ublevering af Dokken, repræsenterer disse Documenter Varerne saaledes, at Documenterne i alle Omsætningsforhold træde i Varernes Sted. Saafremt Oplæggeren ikke ønsker at afhænde eller pantsætte Varerne, saa beholder han sin warrant og sin weight-note, indtil han behøver Varerne, der imidlertid for en billig Pakhuusleie og under en solvent Bestyrelses Garanti beroe i velordnede Pakhuse, hvor Ompakning, Udstykning, Veining og Prøve af Varerne efter Oplæggerens Anvisning kan stee ved øvede Folk, og hvorfra han til enhver Tid kan faae Varerne udleverede mod Tilbagelevering af de udfærdigede Documenter og Erlæggelse af Pakhuusleie og paaløbne Omkostninger. Ønsker Oplæggeren at sælge Varerne og finde en Kjøber for kontant Betaling, behøve Varerne selv ikke at overleveres, Oplæggeren har kun at overlevere de til ham udfærdigede Documenter, forsynede med Endossement, og Overdragelse af disse Documenter er da eensbetydende med Overleverelse af de Varer, som de repræsenterer. Vil Oplæggeren derimod rejse Laan paa Varerne eller sælge dem paa Kredit, er Fremgangsmaaden følgende: Oplæggeren henvender sig til en Mægler, der tillige udfører Bankierforretninger, overdrager ham at sælge Varerne og forlanger Forstud paa de oplagte Varer. Mægleren hder da mod Overleverelse af Lagerbevist (warrant) Forstud indtil Trefferbedel af Varernes Værdi og beholder Lagerbevist, indtil Forstudet tilbagebetales. Oplæggeren beholder Vægtfedlen (weight-note) og overleverer den til Kjøberen, naar en saadan er funden. Ved Modtagelsen af Vægtfedlen, der overfører Eendomsret over Varerne paa Kjøberen under Forudsætning af, at han erlægger det paa Varerne forstrakte Beløb, betaler han kontant en Fjerdedel eller en Femtedel af Varernes Værdi til Mægleren, der leverer Beløbet til Sælgeren. Salget er nu foregaaet, og Kjøberen krediteres hos Mægleren for den resterende Del af det paa Varerne forstrakte Beløb; han

er nu Eier af Varerne og har en vis Frist (prompt) til at betale den resterende Del af Kjøbesummen, hvilken Frist, saavel som Størrelsen af den betalte og resterende Del af Kjøbesummen, af Mægleren anføres paa Vægtfedlen. Naar Kjøberen betaler den resterende Del af Kjøbesummen, faaer han Lagerbevist (warrant) udleveret og kan nu som Besidder af begge Documenter faae Varerne udleverede; betaler han derimod ikke inden Forsaldstid, afhændes Varerne for hans Regning og Risiko uden Ophold og uden særlig retslig Forfølgning.

At en saadan Lethed i Henseende til Varernes Overlevering med Hensyn til Salg og Pantsætning af Handelsvarer maa være af den største Betydning for Omsætningen, behøver ingen nærmere Udvikling; det vil være tilstrækkeligt at henvise til, at denne Ordning i høi Grad fremmer Salget af Varerne, idet disse med samme Sikkerhed for Kjøberen, som om virkelig Overleverelse havde fundet Sted, kunne gaae endog gennem en Kælle af Hænder, uden at Salget besværliggjøres ved en tilsvarende Kælle omstændelige og i mange Tilfælde med Hensyn til det endelige Niemed hensigtsløse Overleveringer, og at denne Ordning ligeledes frembyder Muligheden af at fjerne de Hindringer, som ellers stille sig iveien for Optagelse af Laan paa Handelsvarer, idet disse uden en saadan Ordning kun kunne gives i Underpant, der overalt frembyder de samme Ulemper i Henseende til Laangivernes Sikkerhed, eller i Haaadpant, der kun kan foregaae ved en vanskelig og omstændelig Overlevering.

Det hele System er iøvrigt blevet udviklet i England udelukkende gennem Praxis, og Bærettigelsen til at oprette saadanne Oplagssteder med Ret til at udfærdige Documenter, som i Omsætningen repræsenterer Varerne, tilkommer Enhver, idet Sanktion fra Statens Side kun er fornøden, naar Oplaget skal nyde Begunstigelser ligeoverfor Toldblovgivningen.

Ogsaa til Frankrig har dette System fundet Vel. Allerede i 1848 blev til Rettelse for Handel og Omsætning ved Dekret af 21de Marts s. A. befalet, at Omsætningslagere (magasins généraux) vilde være at oprette i Paris og i andre Stæder, hvor der maatte vise sig Trang dertil.